

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม
เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.

.....

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรให้ปรับปรุงข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและเพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจนั้นเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้ปรับปรุงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม และนายอำเภอไทรโยค จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์พ.ศ. "

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด๑
บททั่วไป

.....

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์กรงสัตว์ที่ขังสัตว์หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่ม

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภท เช่น ช้าง ม้า ลา ล่อ โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ สุนัข แมว นก กระต่าย โดยเด็ดขาดดังนี้

(ก) สถานที่ราชการในการดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่ม เช่น ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่ม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่ม

(ข) สถานที่ราชการ หรือหน่วยงานราชการในบริเวณแนวเขตสถานที่ราชการ เช่น โรงเรียนในเขตพื้นที่บริการตำบลกลุ่ม โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยประจำตำบลกลุ่ม เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(ค) พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มบริเวณแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(ง) วัด สำนักสงฆ์ ที่พักสงฆ์ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว สวนสาธารณะ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

(ก) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตในข้อ (๑) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ประเภท ช้าง ม้า ลา ล่อ โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ สุนัข แมว นก กระต่าย เกินจำนวน ๑๐ ตัว และต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของสัตว์จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกันและควบคุมมิให้เกิดมลพิษอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

(๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอมีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกต้องลักษณะ

(๓) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๔) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตายต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ

(๕) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

(๖) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตนและต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียนหรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าวผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆจะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง

(ข) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตในข้อ (๑) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ประเภทสุนัข และต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัข โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสุนัข มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอมีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องลักษณะ

(๒) กรณีเป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคนจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่สุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกและมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมสุนัขมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุมจากเจ้าของ

(๔) ควบคุมดูแลสุนัขมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญเช่นก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็นระยะเวลานานๆ เป็นต้น

(๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขให้สะอาดอยู่เสมอจัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขเกี่ยวกับเรื่องอาหารความสะอาดและอื่นๆที่เกี่ยวข้องถ้าเจ้าของสุนัขไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขได้เป็นการชั่วคราวจะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขให้เป็นปกติสุข

(๗) เมื่อสุนัขตายเจ้าของสุนัขจะต้องกำจัดซากสุนัขให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรคทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่สุนัขตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันทีและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๘) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัขเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขมาสู่คน

(๙) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสุนัขที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชนให้เจ้าของสุนัขแยกกันสุนัขไว้ต่างหากและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) ต้องจัดให้สุนัขมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(๑๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขในที่หรือทางสาธารณะหรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

(๑๒) ในการนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยงเจ้าของสัตว์เลี้ยงดังกล่าวจะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลาในกรณีที่นำสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคนต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขตลอดเวลา

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(ค) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตในข้อ (๑) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศ และต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) การนำสัตว์เข้าประเทศจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิดปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียนหรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าวผู้เลี้ยงสัตว์นั้น จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง

(ง) พื้นที่ที่ยื่นนอกเขตในข้อ (๑) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์มีพิษและสัตว์ที่ดุร้ายหรือเข้าข่ายดุร้ายทุกประเภทและต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตาม (ก) (ข) (ค) ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยอนุโลม

(๒) ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงที่มีดึดมั่นแข็งแรงซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภทเพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกมาก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

(๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนตามข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น แต่ถ้การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มสุมในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลกลุ่มสุม รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศณวันที่ เดือน พ.ศ.

ดาบตำรวจ

(ช่วง นาคทองคำ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มสุม

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสาวิตร เจริญจิระพร)

การกำหนดโทษปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.

ลำดับที่	รายการ	จำนวน
๑.	<u>การกำหนดโทษปรับ</u> กรณีฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุมซึ่งออกตามความ ในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๐ ปรับครั้งละ	๒๕,๐๐๐
๒.	<u>ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์</u> ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิดหรือแต่ละประเภท	เรียกเก็บตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

หมายเหตุ การกำหนดโทษปรับเป็นไปตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๐

-ร่าง-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุ่ม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ.



องค์การบริหารส่วนตำบลลุ่มสุม
อําเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี